

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 189/2022

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **T. R.**, nar. XY, doručovací adresa POSTE RESTANTE, Cukrovarská 2/27, Praha 9, elektronická adresa XY@gmail.com (dále jen „žadatel“), ze dne 25. 11. 2022, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona se projednávaná žádost v části „*kdy a jakým konkrétním způsobem implementoval ve svém rozhodnutí*“ a v části „*zda výše uvedené ... uvedli soudci ... v předkládacích zprávách a vyjádřeních předložených k rozhodnutí jinému senátu*“ **odmítá**.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (důraz doplněn):

*„Předmět: Žádost o informace ze dne 25.11.2022, dle zák.č.106/1999 Sb.
Nejvyšší soud ČR, Petr Angyalossy *NCOZ, Policejní prezident, Policie ČR* *k č. j. PPR-36652-3/ČJ-2020-990310* *Ministr spravedlnosti, Pavel Blažek, Ministerstvo spravedlnosti ČR*
Žádost o informace ze dne 25.11.2022, dle zák.č.106/1999 Sb.
Sdělte informace ke zpětnému přezkumu přidělení věci 29 ICdo 138/2022, 29 ICdo 66/2022, 29 ICdo 129/2022, 29 ICdo 125/2020, 29 ICdo 151/2019, 29 ICdo 82/2021 dle závazného pokynu emeritní ministryně spravedlnosti Marie Benešové v příloze žádosti o informace.
Žadatel o informace tedy žádá ke v řízení o žalobách pro zmatečnost a v dovolacích řízeních, týkajících se řízení o žalobách pro zmatečnost sp.zn.: 29 ICdo 138/2022, 29 Icoo 66/2022, 29 ICdo 129/2022, 29 ICdo 125/2020, 29 ICdo 151/2019, 29 ICdo 82/2021 záznamy o přidělení s určujícími faktory pro konkrétní přidělení věci, přidělené elektronickým generátorem přidělování jednotlivých věcí ve spojení s ISNS.
Dále sdělte **kdy a jakým konkrétním způsobem implementoval ve svém rozhodnutí**, předseda senátu č.29 Nejvyššího soudu a všichni soudci senátu prizmatem ustan. §14 odst.3 o.s.ř., dle kterého byly a jsou objektivně explicitně ze zákona vyloučení z rozhodování a projednávání věci žaloby pro zmatečnost žalobce ve vztahu k insolvenčnímu řízení MSPH 77 INS XY MS v Praze.
Sdělte **zda výše uvedené skutečnosti s ohledem na své vyloučení dle ustan. §14 odst.3 o.s.ř. uvedli soudci** senátu č.29 Nejvyššího soudu včetně předsedy soudu Petra Angyalossy **v předkládacích zprávách a vyjádřeních předložených k rozhodnutí jinému senátu dle rozvrhu práce Nejvyššího soudu ČR.**
Informace žádá žadatel poskytnout dříve než v zákonné lhůtě 15 dní elektronicky na e.mail: XY@gmail.com .*

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Povinné subjekty ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona „neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.“

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Předmětem projednávané žádosti je mj. požadavek na poskytnutí informací, „kdy a jakým konkrétním způsobem implementoval ve svém rozhodnutí“, dále pak „zda výše uvedené ... uvedli soudci ... v předkládacích zprávách a vyjádřeních předložených k rozhodnutí jinému senátu“. V prvně uvedeném případě tak žadatel po povinném subjektu požaduje poskytnutí specifické informace – právního hodnocení či interpretace skutkové situace a způsob jejího řešení ze strany příslušného soudce či senátu; v druhém případě pak žadatel požaduje poskytnutí specifických dokumentů či výňatků z nich, přičemž uvedené dokumenty bezesporu spadají do rozhodovací činnosti soudu a současně se nejedná o „rozsudky“, respektive jakékoli jiné „závěrečné“ rozhodnutí.

Povinný subjekt v případě první otázky zvažoval, zda ji neodmítnout jako dotaz na názor (jak soudce či senát zpracoval jistou otázku ve svém rozhodnutí), nicméně právě vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o otázku z konkrétního soudního řízení, v němž vystupuje přímo žadatel, tak povinný subjekt jako adekvátní důvod pro částečné odmítnutí žádosti vyhodnotil ochranu rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu, do níž se žadatel prostřednictvím informační žádosti zjevně snaží zasáhnout. Pro vyloučení jakýchkoli případných pochybností povinný subjekt dodává, že prostřednictvím informační žádosti se není možné domoci „nového“ či „dodatečného“ vysvětlení (již vydaného) soudního rozhodnutí. Je věcí soudce či soudního senátu, aby souladně s právními předpisy odůvodnil vydané rozhodnutí. Správně Nejvyššího soudu, která je příslušná k vyřizování žádostí o informace podle informačního zákona, nepřísluší jakkoli do této chráněné oblasti zasahovat či dokonce „dovysvětlovat“ vydaná rozhodnutí.

Jedná se tak o požadavek na poskytnutí informací z rozhodovací činnosti soudů. Tento požadavek proto směřuje k poskytnutí informací, které vždy s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona povinný subjekt Nejvyšší soud neposkytuje.

Žádost o poskytnutí informací z průběhu dovolacího řízení jednoznačně spadá pod režim § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona a povinný subjekt tyto informace ani nemůže poskytnout. Povinný subjekt dodává, že na straně žadatele současně ani neshledal žádný důležitý právní zájem, který by odůvodnil prolomení kategorického ustanovení informačního

zákonu stanovující zákonné omezení práva na informace a takto umožnil jinak nedovolený zásah do chráněné oblasti – rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu.

Povinný subjekt se přitom nebrání poskytování informací o výsledcích rozhodovací činnosti, která musí být zcela pod veřejnou kontrolou, avšak v souladu s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona neposkytuje informace o samotném průběhu rozhodovací činnosti, která k závěrečnému rozhodnutí vedla, mezi tyto nepřipustné žádosti o informace jednoznačně spadá ve vymezené části i projednávaná žádost na poskytnutí podkladů z rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu, případně na poskytnutí „nové“ interpretace postupu soudu (soudního senátu) v konkrétní věci.

Projednávaná žádost podle názoru povinného subjektu ani nedává velký prostor k úvaze, zda informace (ne)poskytnout. Na rozdíl např. od § 11 odst. 1 informačního zákona, který uvádí (důraz doplněn) „*Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud*“, se v ustanovení § 11 odst. 4 informačního zákona výslovně píše (důraz doplněn) „*Povinné subjekty dále neposkytnou informace o...*“. Podle povinného subjektu tak zákonodárce výslovně omezuje správní úvahu k poskytování jednotlivých informací z rozhodovací činnosti soudů.

Jak se uvádí i v níže citovaném rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 29 A 133/2015, tak „*z informační povinnosti je vyňat celý rozhodovací mechanismus soudu v konkrétní věci, s výjimkou rozhodnutí.*“ Pod množinu „*rozhodovací mechanismus soudu*“ zcela jednoznačně spadají „*jednotlivé úkony*“, respektive postup soudu v řízení.

Povinný subjekt se odkazuje nejen na samotné striktní znění zákona, výše zmíněné rozhodnutí Krajského soudu v Brně, ale též na nálezy Pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10, které dne 30. března 2010 rozhodlo o změně původního znění § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona, ze kterého vypustilo (zrušilo) původně začleněné slovo „*pravomocných*“, rozumějme rozsudků. V předmětné části zákona tak Plénum Ústavního soudu rozšířilo práva žadatelů na poskytnutí i nepravomocných rozsudků ze strany povinných subjektů, **avšak ponechalo zákonným neposkytnutí dalších informací z předchozího průběhu soudního řízení, resp. rozhodovací činnosti soudů.**

K neposkytování informací z rozhodovací činnosti soudu na základě informačního zákona poukazuje povinný subjekt podpůrně taktéž na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. 29 A 170/2017 (zvýraznění doplněno povinným subjektem):

„*17. K meritu věci lze uvést následující. Právo na informace je garantováno zejména v čl. 17 Listiny základních práv a svobod, ale také v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tato práva nejsou bezbřehá a absolutní, ale naráží na určitá omezení a limity. Legitimní omezení práva na informace stanoví čl. 17 odst. 4 Listiny, podle něhož svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Obdobně čl. 10 odst. 2 Úmluvy stanoví, že výkon těchto svobod (svobody projevu a práva na informace), protože zahrnuje povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům*

a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. /.../

24. /.../ **Kontrola jejich práce je možná posléze, cestou poskytnutí soudního rozhodnutí.** Pokud měl žalobce zájem kontrolovat kvalitu práce ministra spravedlnosti, stačilo by mu k tomu konečné rozhodnutí Nejvyššího soudu o předmětné stížnosti, příp. poskytnutí textu stížnosti poté, co o ní žalovaný rozhodl.

25. /.../ **Vůle zákonodárce je přitom v tomto ohledu zcela zřejmá, jiné informace o rozhodovací činnosti soudů než ty, které jsou obsaženy v soudních rozhodnutích, povinné subjekty nemohou žadatelům poskytnout.**

28. Soud tak má za to, že odmítnutí žádosti o informace bylo opodstatněné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí **včetně poukazu na nezbytnost jednotného rozhodování, což je jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů, ob stojí.** /.../ Jak totiž již bylo uvedeno, tvrzená snaha o kontrolu práce ministra spravedlnosti mohla být stejně dobře naplněna i jinak.“

V případě projednávané žádosti je příhodné odkázat i na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 29 A 133/2015, v němž je uvedeno mj. následující (důraz doplněn povinným subjektem):

„Vůle zákonodárce je přitom v tomto ohledu zcela zřejmá, jiné informace o rozhodovací činnosti soudů než ty, které jsou obsaženy v soudních rozhodnutích, povinné subjekty nemohou žadatelům poskytnout.

/.../ žalovaný toto omezení práva na informace mohl aplikovat pouze **v případě, kdy po něm byla požadována informace o jeho rozhodovací činnosti.** Tak tomu v daném případě bylo. /.../ **Z uvedeného plyne, že z informační povinnosti je vyňat celý rozhodovací mechanismus soudu v konkrétní věci, s výjimkou rozhodnutí.**

/.../ **z hlediska veřejné kontroly soudnictví je podstatná zejména obecná dostupnost soudních rozhodnutí.** Na základě této dostupnosti pak mohou být jednotlivá rozhodnutí předmětem veřejného diskurzu. Za zákonnost těchto rozhodnutí a postupů vedoucích k jejich vydání odpovídá z institucionálního pohledu soud, personálně pak soudci projedávající a rozhodující danou věc.“

Na základě zákonné výjimky z poskytování informací z rozhodovací činnosti soudu tak povinnému subjektu nezbylo, než žádost ve vymezené části odmítnout, a to podle aktuálního ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona.

Na vyhodnocení této části žádosti povinným subjektem nemá vliv ani skutečnost, že žadatel je přímo účastníkem daných soudních řízení. Povinné subjekty musí při vyřizování žádostí o informace přistupovat ke každému žadateli rovným způsobem. Naopak skutečnost, že se účastník řízení domáhá informací z procesního spisu/konkrétního soudního řízení, mu dává možnost uplatnit práva obsažená v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zejména pak právo účastníka řízení k nahlížení do soudního spisu. Žadatel má tak v rukou nástroj, kterým se jednoznačně může domoci požadované informace způsobem nastaveným zákonodárci.

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že odmítnutí žádosti o poskytnutí obdobných informací by vydal i v případě žadatele, který by v daném řízení nevystupoval. Otázka „účastenství“ tak nijak nezhoršuje žadatelovo postavení ve správním řízení. Povinný subjekt

pouze upozorňuje, že žadatel má k dispozici jiné procesní nástroje, za jejichž využití se požadovaných informací může domoci. V této souvislosti je nutné si uvědomit, že přístup povinného subjektu chrání i samotného žadatele – pokud by třetí osoba požádala o chráněné informace z „jeho“ soudního řízení, rovněž by povinným subjektem byla odmítnuta.

Povinný subjekt současně vysvětluje, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti nezasílá na v žádosti uvedenou elektronickou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti (v případě přímého poskytnutí všech požadovaných informací nebo odkazem na již zveřejněné informace), nýbrž prostřednictvím poštovních služeb. Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevyklučuje zákon nebo povaha věci. Podle § 19 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na adresu na udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Uvedená elektronická adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení. Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že uvedenou elektronickou adresu nemůže pro nesoulad s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, která byla uvedena v textu projednávané žádosti.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, nebo její části, je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývající části projednávané žádosti, kde nebylo poskytnutí informací částečně odmítnuto výrokem předkládaného rozhodnutí, poskytuje povinný subjekt požadované informace formou následujícího sdělení a přílohy.

V poskytované příloze povinný subjekt poskytuje výpis žadatelem poptávaných řízení, k nimž uvedl předsedu senátu a soudce zpravodaje (může být jedna a ta samá osoba). Povinný subjekt pro případné budoucí žádosti dodává, že Informační systém Nejvyššího soudu (dále jen „ISNS“) neumožňuje automatické vypsání celého tříčlenného senátu – tento údaj by bylo nutné „ručně“ vypisovat v každém jednotlivém řízení. Povinný subjekt se nijak nebrání i poskytnutí těchto údajů, jen upozorňuje, že v takovém případě by již mohlo dojít k výzvě k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání podle § 17 informačního zákona. Povinný subjekt také ke každé z žadatelem poptávaných věcí doplnil výpis věcí z dané agendy jeden měsíc před a po nápadu každé věci na soud. Jedná se tak o „podkladové informace“ k zákonnému přidělování věcí u Nejvyššího soudu, které povinný subjekt k obdobným

žadatelovým žádostem o informace již v minulosti poskytoval a které žadateli umožní alespoň základní pohled na přidělování věcí v dané agendě (je nutné se řídit pravidly, která jsou stanovená v rozvrhu práce, který je dostupný na webu www.nsoud.cz). Povinný subjekt dodává, že u Nejvyššího soudu není používán automatický generátor přidělování věcí.

Zcela na závěr povinný subjekt opět konstatuje, stejně jako v případě mnohých dřívějších žadatelových žádostí podle informačního zákona, že projednávaná žádost byla vyhodnocena v souladu s Organizačním řádem Nejvyššího soudu (dostupný z níže uvedeného odkazu), i v souladu s vlastním obsahem podání, jako žádost o informace podle informačního zákona, proto byla tato podání zařazena do rejstříku „Zin“ a nikoliv do rejstříku „S“ předsedy Nejvyššího soudu. Organizační řád Nejvyššího soudu ukládá jednoznačnou kompetenci vyřizování žádostí podle informačního zákona oddělení styku s veřejností (důraz doplněn):

„Oddíl 4 Oddělení styku s veřejností

§ 35 Vedoucí oddělení styku s veřejností

(1) Vedoucí oddělení styku s veřejností zejména:

c) plní úkoly vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

d) je oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, “

Organizační řád je dostupný z následujícího odkazu:

[http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/OE2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/\\$file/Organiza%C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf](http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/OE2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/$file/Organiza%C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf)

Vzhledem k tomu, že režim informačního zákona dává žadatelům o informace obecně lepší podmínky a nástroje jak uplatnit právo na informace, poskytuje mu více opravných prostředků a určuje také konkrétní zákonné lhůty pro vyřízení, považuje povinný subjekt i z tohoto hlediska vůči žadatelům za vstřícnější vyřizovat tato podání v agendě „Zin“, bez ohledu na skutečnost, že v určitých případech žádosti směřují paralelně taktéž k předsedovi Nejvyššího soudu. Je vhodné upozornit, že i žadatel v rámci mnohých předchozích řízení podle informačního zákona daný postup povinného postupu nerozporoval, proto neshledal povinný subjekt ani v současném případě důvod se od této zavedené praxe jakkoli odchýlit. Povinný subjekt doplňuje, že plně respektuje volbu žadatelů, kteří mají plně ve svých rukou, jakým formálním rámcem se jejich podání bude řídit.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení poskytovaných informací. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informace poskytl.

V Brně dne 12. 12. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček

vedoucí oddělení styku s veřejností,

pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha: Výpis řízení k přidělení zájmových věcí